

HỒI THỨ BA MƯƠI HAI MÁU ĐỎ NÚI ĐỊNH QUÂN

Ngay khi tới Định Quân, Tấn Võ Đế vào chùa gặp Khiết Đan hoà thượng và ngỏ ý nhờ Khiết Đan hoà thượng giúp một tay thám hiểm lăng Khổng Minh.

- Muôn tâu bây giờ thì bàn tăng sẽ yểm trợ quân triều đình vì có kẻ xưng Khổng Minh muốn “quậy” ở đây...

- Hoà thượng không tin Khổng Minh còn sống sao?

- Bàn tăng vẫn tin Khổng Minh hiển thánh, nhưng không tin Khổng Minh nhúng tay vào máu.

- Thế những đường hầm và thú dưới lăng có phải của Khổng Minh không?

- Bàn tăng tin rằng những thứ đó của những kẻ lợi dụng danh nghĩa Khổng Minh.

- Tại sao hoà thượng lại nghĩ vậy?

- Sự thật sẽ chứng minh suy nghĩ của bàn tăng. Bây giờ xin Thánh thượng cho quân sĩ vây vùng Định Quân này, và phục kích các ngã đường tới núi. Mọi việc để bàn tăng lo.

Nói dứt lời Khiết Đan già từ Tấn Võ Đế ra đi... Tấn Võ Đế vừa định ra lệnh cho quân lính hành quân thì một tùy tướng đã chạy tới báo:

- Muôn tâu bóng trắng đã xuất hiện...

- Vây bắt nó ngay.

Quân lính rượt theo vây bóng trắng nhưng bóng trắng khi ẩn khi hiện và thoát đã xuống nhà mồ.

- Bọn bây có mắt mà không người ta là Khổng Minh.

- Láo khoét mi lợi dụng danh nghĩa Khổng Minh. Ta sẽ lột mặt nạ mi... Bóng trắng thứ nhất cười khanh khách.

- Có ngon thì cứ làm...

Bóng trắng thứ hai giơ cây phát trần lên tấn công bóng trắng thứ nhất và bóng trắng thứ nhất đưa cây gậy gỗ trầm hương ra đỡ. Hai bóng trắng quần lầy nhau giao tranh quyết liệt.

Tấn Võ Đế đứng ngoài nháy mắt tùy tướng ra lệnh lấy cung tên nhắm vào bóng trắng mang gậy trầm hương mà trước đây quân triều đình đã từng bắt trời được...

Bóng trắng mang gậy trầm hương mãi giao tranh không để ý đến những tay xạ thủ dùng tên sắt đang nhắm vào mình. Vì thế đã trúng tên sắt. Trúng thương vì ba mũi tên sắt có tẩm thuốc độc, bóng trắng cầm gậy trầm hương lao về phía nhà mồ.

- Bọn khiếp nhược bắn tên chúng bay sẽ bị tai nạn khủng khiếp cho coi.

Ngày lúc đó hai đứa bé tóc để trái đào cầm trường thương nhào từ trên cây xuống tấn công Tấn Võ Đế và bóng trắng cầm phát trần. Hồ trợ còn có con đười ươi lông đỏ.

- Choai choai con ra quyết định mấy thằng trẻ ranh cho thầy.

Nói dứt lời bóng trắng cầm phát trần vọt lên bóng trắng cầm gậy trầm, và sau đó một cậu bé mặc đồ da beo bịt kín nhào vô đánh hai đứa trẻ tóc để trái đào.

Hai đứa trẻ bị cậu bé mặc đồ da beo cản để bóng trắng cầm phát trần nhào xuống nhà mồ.

Tấn Võ Đế gọi tướng thay Đỗ Dự lại ra lệnh.

- Khanh xuống ngay nhà mồ tiếp tay bóng trắng cầm phát trần...

Tùy tướng của Tấn Võ Đế xuống nhà hầm được quân lính cho biết. Bóng trắng cầm gậy trầm hương đã rút vô phong kín bên ngoài có con dã nhân lông đỏ ngồi canh. Tùy tướng của Tấn Võ Đế ra lệnh cho lính tấn công con dã nhân...

Lính dùng tên lửa và đuốc lao vào con dã nhân bị dã nhân gạt hết tên lửa và lượm đuốc ném trả lính triều đình. Đột nhiên bóng trắng cầm phát trần xuất hiện ra hiệu cho lính ngưng tấn công dã nhân và xông vào dã nhân như muốn xua nó đi chứ không đánh. Nhưng con dã nhân không chịu, tùy tướng của Tấn Võ Đế thấy vậy bèn giương cung bắn vào mắt dã nhân. Ngay lúc dã nhân trúng tên vào mắt, bóng trắng cầm gậy trầm hương từ trong phòng vọt ra tung hai trái nỏ và nói lớn tui bây hạ thú cung của ta thì phải trả mạng...

Trái nỏ làm hầm sạt lính bị thương và tùy tướng của Tấn Võ Đế ngộp thở...

Sau khi khói tan, không thấy hai bóng trắng đâu nữa, tùy tướng của Tấn Võ Đế cho đi lùng sục tìm kiếm thì thấy bóng trắng cầm phát trần ngực đầm máu từ dưới lòng hang bước lên. Tùy tướng của Tấn Võ Đế giơ tay toan đỡ, bóng trắng xua tay và thêu thào nói:

- Hãy vào hang ngầm bắt tên Không Minh giả, để mặc ta.

Tùy tướng của Tấn Võ Đế vào hang ngầm và ra lệnh cho quân lính theo bóng trắng cầm phát trần.

Trong hang ngầm bóng trắng cầm gậy trầm hương nằm chết trên tấm da beo cùng với con dã nhân nằm cạnh, ngực có ghim mũi phi tiêu “Ngươi thần tiên mà chết cũng tầm thường”.

Tùy tướng của Tấn Võ Đế lại lột râu là Bạt Sơn Nhân, trước đây đã cứu tướng quân Đỗ Dự và cho tướng quân Đỗ Dự mượn chim đại bàng...

- Đây là thầy Quán Bật...

- Bẩm tướng quân có hàng chữ lạ trên phiến đá Bạt Sơn Nhân nằm chết...

Tuỳ tướng của Tấn Võ Đế lại đọc thì hoảng hốt run sợ liền ra lệnh cấp tốc lui quân.

Hàng chữ khắc trên đá như sau: “Những kẻ tham lam vào đây sẽ chết bỏ xác tại nơi này. Gia Cát Lượng Khổng Minh”.

- Bọn bay hãy theo đường bóng trắng cầm phát trần rút lên mau.

Đoàn quân chuyển rần rần, bỗng có tiếng la khóc.

- Bẩm tướng quân toán đi đầu bị đất sụp chết nhiều lắm.

Nghe lính báo cáo như vậy tuỳ tướng của Tấn Võ Đế ra lệnh liền:

- Đào ngay đất sụp mà đi theo bóng trắng cầm phát trần là thoát.

Quả nhiên đoàn quân tới đường hầm rộng. Bỗng nhiên đoàn quân bị bóng người nhảy ra chặn lại:

- Muốn chết hay sao mà đi qua đây.

- Thôi con, choai choai cho tướng của họ vào gặp thầy.

Tướng của Tấn Võ Đế và mộ tham mưu được mời vào phòng đá thấy bóng trắng cầm phát trần nằm thoi thóp trên sập đá vào cậu bé mặc đồ da beo đứng cạnh:

- Các người nghe đây, hầm này nằm dưới nền chùa Bảo Thiên... Muốn lên phải xê dịch tượng Di Lặc rất nặng, nhưng Choai Choai làm được. Tuy nhiên ta muốn “hoá” tại đây... Ta “hoá” sớm vì không nghe lời thầy dạy cố bảo vệ lăng Khổng Minh.

- Lão không phải Khổng Minh sao?

- Ta đâu dám sánh với Khổng Minh tiên thánh... Ta chỉ là Khiết Đan... Cách đây đúng 70 năm sư phụ ta lúc đó trăm tuổi, người dẫn ta tới lăng Khổng Minh. Sư phụ ta dùng gươm cạo hết chữ trên bia lăng mộ để không ai nhận ra đây là lăng Khổng Minh. Ta hỏi sư phụ tại sao làm thế. Sư phụ nói vì người không muốn chúng sinh chết vì xâm phạm mộ Khổng Minh và sư phụ, là cháu sáu đời của Khổng Minh nên có gia phả ghi rõ thâm thù giữa bọn Tư Mã và họ Gia Cát... mà lăng Khổng Minh được họ Gia Cát bố trí nhiều cơ quan giết người nên sư phụ ta muốn xoá thù xưa... Sau khi xoá chữ trên bia, sư phụ ta đốt luôn cuốn Thánh thư của Khổng Minh vì cho rằng Thánh thư này còn thì giới giang hồ còn tranh đoạt và đổ máu... Trước khi viên tịch sư phụ ta dặn ta rằng không nên để ý đến lăng và ai làm gì mặt kệ họ... Bàn tăng cãi lời sư phụ nên thế này, âu là số trời cả.

Nói dứt lời Khiết Đan hết thở, Choai Choai cười mặt nạ ra hiện nguyên hình là chú tiểu mười hai tuổi của chùa Bảo Thiên...

HẾT